VOL. 102. NO. 2. FEBRUARY 2010. 102. ÉVF. 2. SZÁM, 2010. FEBRUÁR

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

HOGYAN TOVÁBB MAGYAR BAPTISTA KÖZÖSSÉG?

A Magyar Baptista Világszövetség vasárnapjára

Az elmúlt évben számos alkalommal foglalkoztunk baptista múltunkkal. A különböző rendezvények sokak számára megújulást, hitben való megerősödést, áldott lelki élményt jelentettek. Most, az ünnepségsorozat végén, időszerű megkérdezni: Hogyan tovább magyar baptista közösség? Mi a mi szerepünk Isten országának ügyében?

Örvendek a MABAVISZ vasárnapra kijelölt igének – Mt 13:44-52 –, mert abban fontos útmutatást kapunk küldetésünket illetően. Az ige alapján csak néhány igazságot szeretnék kiemelni azzal a reménységgel, hogy ezek megértése és alkalmazása pozitívan befolyásolja közösségünk jövőjét.

KEDVES ÜNNEPLŐ GYÜLEKEZET

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség gyülekezetei szeretetteljes köszöntésüket küldik a „nagyvilág baptistáinak és a Magyar Baptisták Világszövetségének vasárnapját" Nagyváradon ünneplő testvériségnek.

A lapjainkban közölt híradások szerint, a magyar baptisták méltó módon emlékeztek meg a baptista misszió 400 évvel ezelőtti kezdetéről és az azóta megtett útról. Az a tény, hogy az Újpesti Baptista Gyülekezetben megkezdett jubileumi év ünnepélyes záró-alkalmának a Romániai Magyar Baptista Szövetség ad helyet ma Nagyváradon, a magyar-nyelvű baptista misszió egységét, és a testvériség összefogását tanúsítja, csak úgy, mint a tavalyi év során Szlovákiában, Ukrajnában és a Vajdaságban rendezett közös alkalmak is. A múlt év októberében Félix-fürdőn megrendezett lelkipásztor-házaspárok találkozója a szolgatársi kapcsolatok erősítését is szolgálta. Hálát mondunk Istennek a változásokért, amelyek az összetartozásnak ezeket a szép megnyilvánulásait lehetővé teszik, de elismerésünket és köszönetünket fejezzük ki a szövetségek vezetőinek, a lelkipásztoroknak és a gyülekezetek tagságának is, akik a regionális közelség nyújtotta missziós lehetőségekkel bölcsen, előre tekintve élnek.

A 2009-es közgyűlés és konferencia programját mi is úgy készítettük elő, hogy testvériségünk biblikus elkötelezettsége és baptista identitás-tudata erősödjön. Megemlékeztünk a baptista múlt legfontosabb eseményeiről és személyiségeiről, különös tekintettel az amerikai baptizmus kialakulására és történetére. A konferencián elhangzott előadások és igehirdetések a baptista kegyesség és gyülekezeti élet biblikusságára irányították a figyelmet.

Havilapunk, a testvér-szövetségekhez is eljuttatott Evangéliumi Hírnök rendszeresen beszámol az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség gyülekezeteinek életéről. Nyolc észak-amerikaivárosban működik magyar nyelvű baptista gyülekezet. Három missziós állomásunk van. A melbourne-i Első Magyar Baptista Gyülekezetnek jelenleg nincsen lelkipásztora.

Az elmúlt év legjelentősebb eseményének szövetségünkben azt tekintjük, hogy a torontói gyülekezet meghívását elfogadva, az ősszel megkezdte a lel-

Értékeljük közösségünket

Az előirányzott textusban két példázat is arról szól, hogy Isten országa minden kincsnél többet ér. A kincsekre talált földműves és a kincskereskedő mindenét eladva juthatott a talált kincs birtokába. Ez azt jelenti, hogy csak az élvezheti az Isten által kínált élet gaz-

dagságát, aki hajlandó érte, ha kell, mindenről lemondani.

Meggyőződésem, hogy közösségünk is Isten országának része, hozzá tartozni óriási érték. Elődeink, miután ezt megértették, készek voltak mindent kockára tenni, még az életükkel sem számoltak. Voltak, akik házukat, jószágaikat eladták, hogy újszövetségi keresztségben részesüljenek, vagy hogy új imaházat építhessenek. Sokan elődeink közül a gyülekezetet, a lelki közösséget olyan

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English Articles - page 8.
MABAVISZ-napi írások
Megmozdult a parton a víz - Sierra Leone-ban
Gyülekezeti beszámolók: Detroit, Alhambra
Az 50 éves Rámai Táborról
Kitartás a nehéz időkben

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address Changes to:

**Evangéliumi Hírnök,
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195**

*Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices*

**Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.**

Editor / Szerkesztő:

**REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313)382-3735
herjeczki@juno.com**

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

**A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Novák József**

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@juno.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS
$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

**BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195**
Tel.:(734)284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
rev_skulcsar@hotmail.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
Palatine, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Főtitkár / General Secretary:
REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave.
ALHAMBRA, CA 91803
zsoltaros@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsigmond@verizon.net

* * *

*International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195*

A SZERKESZTŐ ROVATA

Először is hadd válaszoljak itt azoknak, akik a januári szám késésével kapcsolatosan érdeklődtek.

A posta több mint két hétig kereste az újságunkat, mire ráakadt valahol – egy újonnan üzembe állított elosztó helyen. Persze sok telefonálás és reklamálás után. Azt ígérték, hogy máskor nem fordul elő ilyen belső hiba. Reméljük. Mindenesetre a tengeren túli példányokat már réges-régen elolvasták testvéreink, mire mi Amerikában kézbe vehettük a lapot. Mindenesetre a posta nevében is bocsánatot kérünk.

A februári szám remélhetőleg meg fog érkezni a hónap végéig olvasóinkhoz.

Lapunkban több írást is olvashatunk a Magyar Baptisták Világszövetsége vasárnapjával kapcsolatban. Február első vasárnapján a világ minden részén egymásért és közös szolgálatunk teljesítéséért imádkoztak testvéreink a magyar baptista gyülekezetekben.

Amikor misszionáriusunk, Füredi Kamilla testvér beszámolóját olvassuk egyrészt örülünk annak, hogy az ő munkája is hozzájárult ahhoz, hogy bemerítésre készülődnek a BBI hatáskörébe tartozó gyülekezetekben. Ezen kívül azt is örömmel érzékelhetjük a levélből, hogy megbecsülik őt a helyi szövetségben és beválasztották több bizottságba is. Az Úr oltalmán kívül áldását és segítségét is kérjük a testvérnő életére, szolgálatára.

Egyik írásunkban olvashatunk arról az örömről, ami bennünket is megérintett a Zilahi, Interneten egyenes adásban is vehető-fogható evangélizációs héttel kapcsoplatban. Várjuk a következő lépéseket ezen a téren is. Az evangélium, Isten igéje nincs, semmiképpen sincs bilincsbe verve!

Nem sokat írtunk lapunkban a Haitiban történt eseményekről, de gyülekezeteink mindegyike tett értük valamit. Egyenként megkerestük azokat a csatornákat, amikről remélhettük, hogy a segítséget oda juttatják, ahol arra valóban szükség van, vagyis a földrengés következtében nyomorúságos körülmények közé jutott emberekhez. Mindannyian olvastunk, hallottunk a magyarországi Baptista Szeretetszolgálat munkájáról, mellyel most is az elsők között segítettek a földrengés súlytotta országban. Az őket is támogató Baptist World Alliance, valamint az American Baptist Churches és a Samaritan's Purse útján küldtük el adományainkat. Annál is inkább fontos a körültekintés ilyen ügyben, mert csak a múlt héten hozták nyilvánosságra, hogy az igen nagy méretű amerikai segély összegének 69 százaléka nem jutott még el Haitiba. Mikor fog oda jutni?

Az előző közgyűlésen elhatároztuk, hogy elkészítjük és kiadjuk szövetségünk utóbbi 50 évének történetét. A vállalkozás megvalósulása közös munkával történik. Van olyan gyülekezet, ahol már elkészült a visszatekintés, van, ahol még nem. A következő néhány számban az 50 évvel ezelőtti eseményekre tekintünk vissza az Evangéliumi Hírnök akkori számai segítségével.

Az első ilyen visszatekintés a 9. oldalunkon található 50 éves fényképes beszámoló a Ráma Tábor megnyitásáról. A képek minőségénél fontosabb az esemény, amire visszatekint Udvarnoki testvér, s majd mi mindannyian, amikor nyáron az 50 éves táborban leszünk.

Végül az előttünk álló közösségi alkalmakra hívom fel a figyelmet. Készüljünk és idejében jelentkezzünk ezekre a találkozókra, hogy vendéglátóink is felkészülhessenek. (szerk)

ÉVKÖZI GYŰLÉS
2009. március 19-21.
A RÁMA TÁBORBAN

A torontói gyülekezet meghívását elfogadva Szövetségünk Végrehajtó Bizottsága és a Missziós és Jótékonysági Bizottság pénteken és szombaton a táborban tartja tanácskozásait.
Olvasóinktól imatámogatást, a bizottsági tagoktól pedig aktív részvételt várunk.

A TAVASZI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓT
május utolsó hétvégén a NEW YORKI GYÜLEKEZET rendezi. Szeretettel várjuk a fiatalokat.

A 103. KÖZGYŰLÉSRE
AZ 50 ÉVES JUBILEUMÁT TARTÓ RÁMAI TÁBORBAN kerül sor július első hétvégén

Kolorádói táborozás
Július 25 - augusztus 1.

HOGYAN TOVÁBB MAGYAR BAPTISTA KÖZÖSSÉG?

folytatás az első oldalról

nagyra értékelték, hogy fizikai bántalmazást, a családból való kitagadást is vállalták, csak hogy ott legyenek a testvéri közösségben. Ha valamilyen bűn vagy tévedés miatt megfenyítették, addig nem nyugodtak, amíg vissza nem kerültek a gyülekezetbe, mert számukra a közösség felbecsülhetetlen értéket jelentett.

Nekünk, mai magyar baptistáknak is ilyen magatartást kell tanúsítanunk közösségünkkel szemben. Ebben a világban, amelyben az értékrendek krízise uralkodik, azt kell megláttassuk az emberekkel, hogy baptista hívőként Isten népéhez tartozni olyan érték, amely mindennél többet ér, amelyért érdemes mindent kárba veszni hagyni. Közösségünk akkor lesz erős közösség, ha úgy beszélünk róla és úgy éljük meg kegyességünket, hogy az vonzza az embereket.

A mi feladatunk a háló kivetése

A tengerbe vetett háló példázata az Isten országával kapcsolatos lehetőség és felelősség kérdését veti fel.

A jó hír az, hogy bárki bekerülhet a hálóba, de csak az igazak nyernek örök életet, a hitványok része a kárhozat. A kérdés, hogy melyikhez tartozunk, naponként kell foglalkoztasson bennünket. Felelősség szempontjából azt kell látnunk, hogy az ítélet nem reánk van bízva. A mi feladatunk a háló kivetése. Isten arra hívott el minket, hogy lehetővé és elérhetővé tegyük az Ő országát.

Most a kegyelem, az evangélizálás ideje van. A háló az evangélium nagy hálója. Isten az ő országát ki akarja terjeszteni minden emberre. Ösztönösen mi csak a jó halakat engednénk a hálóba és mellőznénk a haszontalonokat. Azonban az értéktelen halak elkerülése sok értékes hal elveszítését jelentené. Sok esetben a konkolyt együtt kell hagyni nőni a búzával. Az igét a hitre alkalmatlan embereknek is kell hirdetnünk, hogy üdvösségre segítsünk némelyeket. „Zsidóknak és görögöknek" kötelesek vagyunk hirdetni az evangéliumot.

Természetesen a háló kivetése nem semlegesítheti a megszentelődésre vonatkozó újszövetségi tanításokat, és nem hígíthatja fel a Krisztus testéhez való tartozás feltételeit. Éppen ezért a példázatban meghirdetett alapelv sokszor ellentmondásosnak tűnik, alkalmazása nézeteltérésekre ad okot. Elődeink példája talán ebben a kérdésben is segít eligazodni. Kornya testvér, aki több mint 11 000 embert megkeresztelt, maga mondta el, hogy ezek között sok ördög is volt. Ha tagfelvételeire gondolunk és azokról olvasunk, azt látjuk, hogy ő magasra tette a mércét, felelősen végezte a dolgát, de nem csüggedt el, ha valakik csak látszat szerint lettek hívőkké. Jó az óvatosság és a lelkek megvizsgálása. Azonban, ha ez az óvatosság olyan mértékű, hogy e miatt a jó halak se kerülnek be a hálóba, akkor ezen változtatni kell. Ha annyira odafigyelünk a gyülekezet belső életére és rendjére, hogy a kívül valókra már nincs időnk, illetve azok elidegenülnek és nem kívánják a közösségi életünket, akkor nem jó uton járunk.

Küldetésünk: minél több emberhez eljuttatni az evangéliumot, felvállalni a nagy misszióparancsot, megtenni mindazt, ami által tanítvánnyá válhatnak emberek, a többit pedig bízzuk az igazságosan ítélőre. Az a tény, hogy sokan nem őszintén fogadják és keresik az Urat, ne csüggesszen el és ne tegyen erőtlenné bennünket.

A régi és az új dolgokkal való jó sáfárkodás

A példázatok végén az Úr Jézus egy igen fontos tanulságra hívta fel a tanítványok figyelmét. Isten országa sikeres építésének titka: a régi és új dolgokkal való jó sáfárkodás. Isten országának tanítványai olyan gazdák, akik újat és ót hoznak elő éléskamrájukból. Első sorban itt az írásmagyarázók, nem alaptalanul, az Ó és az Új szövetség Igéire gondolnak. De általános értelemben is igaz az itt meghirdetett alapelv. Isten országának építésében nem lehet csak az egyikre alapozni. Szükség van mind a régi mind az új elvekre és gyakorlatokra. Azonban új elveket és gyakorlatokat a régi tanításokra kell alapozni. Az új nem mondhat ellent az ónak, viszont az ó csak akkor lesz igazán hasznos, ha aktuális értelmezést nyer.

Ez vonatkozik baptista hagyományainkra is. Vannak Igére alapozott jó szokásaink, ezekről nem kell lemondani, de az se lenne jó, ha azok kiszorítanának minden más új kezdeményezést. Egy egy gyülekezeti szokás nem emelkedhet az Írások fölé. Fontos tisztázni, hogy amiket gyakorolunk nem azért tesszük, mert baptisták vagyunk, hanem mert így tanít a Biblia. Vannak szokásaink, melyeket meg kell vizsgálni az Ige fényében, esetleg újakkal felcserélni. Jövőnk attól is függ, hogy a régi értékeket megőrizve tud-e újítani a magyar baptista közösség? Az idősebb generációban lesz-e annyi rugalmasság, hogy régi igazságokat új formában

---

Kedves Ünneplő Gyülekezet!

folytatás az első oldalról

kipásztori szolgálatot Püsök Dániel testvér. A Toronto melletti Rámában 50 éve működő tábor az utóbbi években modern konferencia központtá nőtt. A 2010-es közgyűlésre elkészül a 35 éve megnyitott kápolna felújítása is.

Gyülekezeteink ifjúsága negyedévenként találkozót rendez. Bár a kontinensnyi távolságok leküzdése nem kis anyagi – és időáldozatot követel, örömmel látjuk, hogy az Úr szolgálatát választják, és gyülekezeteinkben maradnak a fiataljaink.

A világméretű gazdasági válság súlyosabb következményekkel jár az Egyesült Államokban, mint másutt. Új kihívásoknak kell megfelelnünk, de a szolgálatnak is újabb lehetőségeit kínálják ezek. A gyülekezetek erősödnek a próbás időkben, amit a bemerítkezők száma is tükröz.

A mai ünnepség során gazdagodó és szépülő imacsokorhoz, mi, Észak-Amerikában élő magyar baptista hívők a hálánkat „küldjük". A megváltás Krisztusban nyert ajándéka után, köszönetet mondunk azokért a gyülekezetekért és testvérekért Otthon, ahol, és akik között a baptista gyülekezeti élet értékeit megismertük. Hálát mondunk Értetek, szeretett Testvéreink, akik hűségesek vagytok az Úrhoz, és építő jelenléttel gazdagítjátok egymás, a gyülekezetek és népünk életét.

Az apostoli autoritás híján, de az Úr Jézus Krisztusba vetett közös hitünk bizonyosságával küldjük köszöntésül a páli gondolatot a Nagyváradon ünneplő gyülekezetnek, és mindazoknak, akiket képviseltek: „*Szüntelenül emlegetjük a mi Istenünk és Atyánk előtt hitetek munkáját,* szeretetetek fáradozását és a mi Urunk Jézus Krisztus felől való reménységetek állhatatosságát. Tudjuk, Istentől szeretett testvéreim, hogy választottak vagytok…" (1Thessz 1,3-4).

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség testvérisége nevében:

Novák József, titkár

közölve is el tudja fogadni, illetve ifjaink képesek lesznek-e arra, hogy miközben új dolgokat kezdeményeznek nem távolodnak el a régi igére alapozott értékeinktől?

A baptista mozgalom a modern kor hajnalán született. Elődeink sikere annak is köszönhető, hogy nagyon jól fel tudták használni a modern kor adta lehetőségeket a közösség építésére és az igei igazságok átadására. Annak ellenére, hogy a posztmodern kor sok veszélyt jelent az evangéliumi közösségek számára, igazi kihívás számunkra az, hogy élni tudunk-e azokkal a lehetőségekkel, amelyek ebben a korban rendelkezésünkre állnak. Közösségünk életben maradása és növekedése attól is függ, hogy mennyire tudunk jól sáfárkodni az új dolgokkal, mennyire tudjuk az internet és digitális világ adta lehetőségeket az evangélium javára fordítani.

Meggyőződésem, hogy van jövője baptista közösségünknek. Isten olyan értékeket bízott ránk, amelyeket ma is emelt fővel képviselhetünk. Ha olyan légkört teremtünk gyülekezeteinkben, hogy azt értékesnek találják az emberek, ha nyitottsággal és készséggel hirdetjük az evangéliumot minden teremtménynek, és ha a régi igét hitelesen és korszerűen fogjuk hirdetni és megélni, az Úr a jövőben is megáldja magyar baptista közösségünket. Adja Isten, hogy így legyen!

Gergely István, a Romániai Magyar Baptista Szövetség és a Magyar Baptisták Világszövetségének elnöke

VALÓBAN ?

Édesapám éppen a zilahi evangélizációs hét egyik alkalmáról készült felvételt nézte, amikor rányitottam ma délután. Talán a hétfői alkalom lehetett. Gondolom, többször végignézte a világhálóról lejátszható videót, mert tudta azt is, hogy ki következik a harmonikás testvér után. Néhány óra múlva, már a csúcsforgalomban ültem, amikor Detroitból érkezett villámposta üzenet, ugyancsak a zilahi eseményekről…

Ki gondolta volna még néhány évvel ezelőtt, hogy a technika segítségével Los Angelesből és Detroitból is részt vehetünk a zilahi gyülekezet istentiszteletén? Igen, az ilyen részvétel is számít. A hirdetett evangélium és a bizonyságtevők szavai, a gyülekezet és a kórus szép énekei pillanatok alatt körbeérik a földet, és sok ezer kilométer távolságban is hatnak. Hatnak, mert az Üdv-üzenet szolgálatában áll a média.

A médiák és az üzenet kapcsolata korunk egyik legégetőbb kérdése lett. Mindnyájan vevők vagyunk valamire, és az is igaz ránk, hogy kereskedünk a gondolatainkkal. Adunk-veszünk, magunknak és magunkból. A hívő ember hivatása ezeken túl még az is, hogy „fogadjon” és „közvetítsen” a valóság nem-emberi dimenzióiból is. E „szent ügy” szolgálatára rendelten is „cserépedény” az ember,aki fenséges küldetését otromba eszközökkel indul betölteni. Adottságaink, még kényesen csiszolgatott képességeink is, tulajdonképpen minden ma rendelkezésünkre álló eszköz „kőbalta” lesz a jövőből nézve. A makacs maradiság - többek között - ezért is otromba bűne a hívőnek. Tőlünk a hivatásunk is megköveteli a haladást.

Itt van a zilahi testvérek szép példája, akik modern eszközökkel terjesztik az evangéliumot. Haladnak. Én nem ismerek személyesen egyet sem közülük, de azt látni, hogy munkára készen indultak az „aratásba”.

Az informatika semleges eszközei értéktükröző módszerek szolgálatába állíthatók. A használók értékítéletét közvetítik csakúgy, mint a hagyományos kommunikáció. A kanadai filozófus, McLuhan, gyakran idézett mondásával („a média az üzenet”) arra az eshetőségre utalt, amikor a technológia hatása átírja az üzenetet. Ennek a veszélye fennáll, de új lehetőségeket is kínálnak az új eszközök. Néhány hete a katolikus egyház Tanító Hivatalának egykori vezetője, XVI. Benedek pápa is blogozásra buzdította a papjait. Feltételezhetjük róla, hogy kényesen vigyáz a dogma tisztaságára, és nem oktalan követője a legújabb hóbortoknak ő sem. McLuhannak egy másik előrejelzése is igazolódni látszik, miszerint a média új közösségi formákat alakít. A virtuális közösség más, merőben más, mint mondjuk egy asztaltársaság, de a Facebook-on, MySpace-en, vagy az iwiw-en érintkező fiatalok millióinak egymást keresése, feltöltött, szétküldött és letöltött, digitalizált élményeik sokszínűsége, az ezekből a virtuális mozaikokból összeálló kép a világról, magukról, a valóságról ugyanolyan mondvacsinált igazság, mint mikor leülünk (de nem akárkivel), hogy beszélgessünk (de nem akárhogyan) valamiről (de nem akármiről) – és a szándékok sokféleségét még nem is érintettük...

Visszatérve a zilahi közvetítésre, állítom, hogy többet láttunk mi innen, mint ők onnan. Mi láttuk a karzaton gyülekezőket. Akik alattuk ültek a padokban, honnan tudhatnák, hogy ki, mikor érkezett, kivel fogott kezet, hova ült, énekelt-e, vagy nem? Megfigyeltem a fiatalokat, akik szép számban vettek részt a hétközi összejövetelen is, és - aki nem hiszi, nézzen utána – némelyik még nyakkendőt is viselt! Láttam, hogy az éppen nem szolgáló lelkipásztorok nagy figyelemmel kísérték a szolgálatokat; egy csoportban ültek, és mintha csak szurkoltak volna valakinek - a fegyelmezettségükkel is tanítottak. Megláttam dolgokat ott, amiket észre sem veszek itt.

Nem gondolom, hogy a gyülekezeti élet behelyettesíthető bármiféle virtuális élménnyel. A modern technika kínálta „betekintés” viszont a gyülekezetek szolgálatának igen fontos része lesz, mert újfajta közösségekben (betegek, szórványban -, emigrációban élők, keresők) is felcsendül az Üzenet, ami Krisztushoz és az Ő népéhez vezeti a lelkeket.

Novák József

Kétféle teológia, kétféle gyülekezet

A gyülekezet indulása óta, két évezred leforgása alatt, sok teológus lépett színre, tanított és írt arról, hogy kicsoda Isten, és az embernek hogyan kell viszonyulni őhozzá. Ami a teológiai gondolkodást illeti, az egyháztörténet során két alapvető megközelítés kristályosodott ki. Elsőként említeném, az Isten önkijelentésére alapozó teológiai gondolkodást, amely Isten Igéjéből indul ki, és az alapján határozza meg az ember által követendő hitelveket és gyülekezeti gyakorlatot. Nevezzük ezt egyszerűen biblikus teológiának. Ennek a megközelítésnek az a célkitűzése, hogy az ember megismerje Istent és az iránta való engedelmességben élje az életét. Aki ezt a teológiai irányzatot választja, Isten megismerésére - és a szentéletben való növekedésre törekszik.

A másik említett megközelítés, az ember szükségeiből és vágyaiból indul ki, és azok megoldására törekszik, az ember nagyobb örömére. Gyakorlatilag ez a humanista teológia, amelynek a középpontjában az ember áll, míg az előbbinek a középpontjában Isten áll. Az emberek szükségeinek a megoldására törekedve, a humanista teológia Isten szeretetére apellál, amelyet az ember boldogságának a fényében értelmez. Mivel hogy az ember boldogsága van a fókuszpontban, a humanista teológia szükségszerűen arra kényszerül, hogy addig magyarázza és újra magyarázza a Szentírást, amíg minden emberi szükségre igei alapvetést talál a Bibliában. Ennek a megközelítésnek az lesz aztán a végeredménye, hogy egy olyan

istenképet hoz létre, amely hasonlít az emberre.

A humanista teológia tehát, az ember boldogságának és Isten szeretetének a pillérjein nyugszik. Az Isten szeretete, az ember szükségeinek a teljes betöltése végett áll rendelkezésre ebben az értelmezésben.

Az ősi római mondás szerint, ki hogy gondolkodik, úgy él. Ez a mondás igaz. Amilyen a teológiai gondolkodásunk, olyan lesz a gyülekezeti gyakorlatunk.

A fentiekből következik, hogy nemcsak kétféle teológiai gondolkodást tudunk megkülömböztetni, hanem két gyülekezeti formát is.

Ott, ahol humanista teológiát tanítanak a szószékről, a gyülekezet előbbutóbb úgy érzi, hogy nem ragaszkodhat szigorúan az igéhez, ha embereket akar vonzani. Az ilyen gyülekezetekben a hangsúly soha nem a bűnről szóló világos tanításon, és a bűnből való megtérésen lesz, hanem az Isten szeretetének a hangsúlyozásán, amely szeretet az ember szükségeinek a betöltése végett áll rendelkezésre. A humanista teológiát valló gyülekezet minden áron befogadó gyülekezet lesz, amely nem fogja soha firtatni a gyülekezetbe járó egyén életmódját, jellemét és cselekedeteit, hanem csak egy dologra koncentrál, az pedig a nagyobb létszám.

A Szentíráshoz ragaszkodó gyülekezet szószékéről azt hirdetik, hogy a gyülekezet az újjászületett emberek közössége, akiket az Úr Jézus megváltott, és akik a Szentírással összhangban törekszenek élni. Ezért aztán a gyülekezetbe tartozásuknak nem csak az a feltétele, hogy mit vallanak, hanem az is, hogy milyen életet élnek. Az ilyen közösségekben él a gyülekezeti fegyelem, amely fenntartja és őrzi a hívő élet tisztaságát, bátorítja a tagokat a szent életre való törekvésükben és kizárja azokat, akik a bűn miatt megkeményedtek és nem óhajtják az ige szerinti életvezetést tovább vállalni.

Minden ember, aki a vallását gyakorolja, valamelyik gyülekezetbe tartozik a kettő közül.

Talán nem kell említenem, hogy én azt a gyülekezeti típust preferálom, ahol a teológiai gondolkodás és az ebből fakadó gyakorlat a Szentírásból indul ki, és nem az ember szükségeiből.

Megjegyzem, a biblikus gyülekezeti modell nem olyan népszerű, mint a másik, és soha nem lesz annyi követője, mint a humanista alapokon álló gyülekezetnek.

Lukács János
www.evezzamelyre.blogspot.com

Kérni hagyom magamat…

Így szól az Úr Isten: Még arra nézve is kérni hagyom magamat Izráel házának; hogy cselekedjem ővelök: Megsokasítom őket, mint a nyájat, emberekkel. Ez 36,37

Vajon nekünk is megengedi, hogy kérjük ugyanazt? Azt t.i., hogy sokasítson meg bennünket, hogy cselekedjen velünk úgy, hogy gyülekezetünk ne zsugorodjon, hanem növekedjen a létszámunk. Tulajdonképpen ezt tette velünk az ÚR az elmúlt évtizedek során is. (Lehet, hogy így van ez az olvasó gyülekezetében is; a detroiti csak egy példa a sok közül.)

101 éves gyülekezetünk a 20-as évek végén volt a legnagyobb: egy-két évig a 150-et is meghaladta a taglétszám. Akkor 2 másik gyülekezet is egyesült a Delray-ben élő gyülekezetünkkel. A 30-as években százegynéhányan voltunk. Költöztek, jöttek-mentek a testvérek és a lelkipásztorok is. A hatvanas években az akkor 60-70 tagú gyülekezetből egy nagyobb csoport a lelkipásztor vezetésével elhagyta a gyülekezetet. A 70-es évek első felében az imaház ajtaja végleges bezárásának lehetősége is felmerült.

Sokszor és sokan imádkoztak az elmúlt 101 esztendő alatt a detroiti gyülekezetért, s az Úr megtartotta és folyamatosan megújította a gyülekezetet. A legutóbbi 35 év során 30 és 45 között volt a tagok száma. A jelenlegi testvériség jóval nagyobb fele az utóbbi 20 évben köztözött ide vagy csatlakozott a gyülekezethez vagy lett bemerítkezés útján tagja annak. Hála az Úrnak, szép számmal vannak gyerkekeink is. (A „szép szám" természetesen a létszámunk arányában értendő.)

Mindezekből azt látom, hogy az Úr „cselekedett" gyülekezetünkkel. Folyamatosan gondoskodott arról, hogy legyen népe -magyar nyelven bizonyságot tevő népe- a továbbiakban is ezen a helyen.

Kérhetjük hát a ma reggeli ige mellett mi is, hogy adjon gyülekezetünknek növekedést, megtérteket és megtérőket?

Igen, hiszen a régi ígéket a mi tanulságunkra íratta le és őriztette meg Isten.

Igen, ha tudjuk, hogy népét nem annak érdemeiért, hanem saját nevéért tartotta meg (Ez 36,22), aminthogy mi is csak kegyelemből tartattunk meg, hit által, nem cselekedeteink miatt (Ef 2,8-9).

Igen, ha meggondoljuk, hogy az Újszövetségben már nem is egy nép, hanem a Krisztushívő gyülekezet az Úr misszós eszköze.

Kérjük hát hittel és alázattal: Urunk, szaporítsd gyülekezetünket üdvözülőkkel! (Csel 2,47)

Herjeczki Géza
www.azigerabja.blogspot.com

Sierra Leone

Makeni, 2010. január 31.

Megmozdult a parton a víz

Az év második vasárnapján már reggel hat órakor útra keltem, hogy a bemerítkezésre készülőket az autómba gyűjtsem. Több mint egy hónapja nem esett az eső, a város patakocskái már kiszáradtak, így a bemerítést egy kb. 5 km-re lévő folyóban tartottuk. A gyülekezet vezetői motorkerékpáron követték autómat, hogy ők is részt vegyenek ezen a felejthetetlenül szép alkalmon. A felkelő nap első sugarai ráragyogtak a 7 új testvérre és testvérnőre, akik bemerítkezéssel pecsételték meg hitüket. Éneklésünket hallva sokan megálltak a folyó felett átívelő hídon. Környékbeli Krisztus hívők mosolyogva csatlakoztak az alkalmi gyülekezethez, mohamedánok pedig érdeklődéssel figyelték az eseményt.

Alig telt el egy néhány hét, ismét bemerítkezésre készülünk. Juszuf, a fulah tanár, átadta szívét az Úrnak és szeretne bemerítkezni. Egy fintoniai BBI hallgató Makenibe költözött Aisával, a feleségével együtt. Aisa már egy korábbi fintoniai látogatásunkkor megtért. Most ő is csatlakozott a bemerítkezésre készülők újabb csoportjához. Aisa szintén fulah bár susu nyelven is beszél.

Kérlek továbbra is imádkozzatok Jusufért, Aisáért és a férjéért. Ők olyan erősen mohamedán törzsekhez tartoznak, amelyek eddig nagyon elutasitották az evangéliumot. Imádkozzatok Barie úrért is, aki szintén fulah és a lakásommal szomszédos mecset egyik vezetője. A múlt héten vele és a Béke Fejedelem gyülekezet vezetőivel együtt utaztunk egy Makenitől kb. 100 km-re lévő városba, ahol nagyon sok fulah lakik, köztük Barie úr családja és ismerősei is. Barie úr nem fél a keresztyénektől, egyházi iskolákba járt, de ha hozzámondjuk az imádságunkoz azt, hogy „az Úr Jézus Nevében", akkor nem mondja rá az ámen.

Makeniben most nagy erőkkel készülünk a Makeni-Lunsar összevont BBI diploma kiosztó ünnepségre, amelyet február második szombatján tartunk meg. Emellett azonban imádkozva keressük az Úr akaratát a BBI jövőjére vonatkozóan. Karácsonykor a lelkipásztor testvérrel és néhány gyülekezeti ve-

zetővel a megye olyan körzetében jártunk, ahol nincs sem imaház, se iskola. Nyolc falu, több mint 4 ezer ember tartozik ebbe a körzetbe. Összehívtuk a körzet vezetőit, akik örömmel fogadtak minket. Elmondtuk nékik az evangéliumot és azt a tervet, hogy egy gyülekezetet szeretnénk létrehozni a körzetben. Kértek minket, hogy kezdjünk hozzá a munkához. Egy másik körzetből is érkezett kérés, hogy köztük is evangélizáljunk. A BBI feladata lesz, hogy speciális missziós munkásokat képezzen ki ezeken a helyeken, ahol szinte senki sem tud irni-olvasni.

A múlt héten tartotta meg a Sierra Leone-i Baptista Szövetség az évi közgyűlését. Az ország minden sarkából érkeztek testvérek a közgyűlésre, és sokan kértek, hogy kezdjük meg a BBI-t az ő körzetükben is. A nagy távolság miatt nem fogok tudni mindenhova eljutni, ahová hívnak, de szeretném, ha ebben az évben legalább még két új helyen elkezdődne a Biblia tanfolyam. Kérlek imádkozzatok, hogy az Úr vezessen az újabb helyek kiválasztásában.

Ebben az évben tagja lettem a Végrehajtó, a Pénzügyi, a Missziós, és a Szociális Bizottságnak is. Ez lehetőséget ad arra, hogy a szövetség munkájába jobban bekapcsolódjak, és igényli, hogy többet utazzak Freetownba, ahol a bizottsági üléseket tartják. Kérlek imádkozzatok, hogy az Úr továbbra is őrizzen meg minden balesettől.

Adóból levonható támogatásotokat kérlek küldjétek a következő címre:

Hungarian Baptist Convention of North America
Mr. Zsigmond Balla Treasurer
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 93835
A csekken feltüntetve: *Mission in Sierra Leone*

Vagy pedig:
Magyarországi Baptista Egyház
Missziós támogatás Füredi Kamillának
BUDAPEST 1062
Benczúr u. 31.
MAGYARORSZÁG/HUNGARY

„Áldjon meg az Úr Téged, és tartson meg Téged. Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját Terajtatad és könyörüljön Terajtad. Fordítsa az Úr az Ő orcáját Tefeléd és adjon Neked békességet.”

Testvéri üdvözlettel,
Füredi Gabriella Kamilla

DETROIT

Az elmúlt év utosó hónapjai nálunk is mozgalmasan teltek. Szeptember végén a Déli Baptisták helyi szervezetének egyik vezetője, *Rev. Carlos Liese* látogatott el hozzánk, s hirdetett igét küzüttünk – döntéseink fontosságáról beszélt.

A közös *reformációs* istentisztelet megtartására most mi voltunk a sorosak. *Nt. Varga Ferenc és Lizik Zoltán* református és *Kerekes Tibor* pünkösdi lelkipásztorok volt a szolgálatokba is bekapcsolódó vendégeink. Az istentiszteletet követő szeretetvendégségen az idén is felköszöntöttük a lelkipásztorokat a „pastor's Appreciation Month” alkalmából – tortával, ajándékkal és *Fűr Béla* tv. üdvözlő szavaival.

Gyermek szolgálnak a vasárnapi iskola végén. Születésnaposok: Szávó Berta, Herjeczki Éva és Pap Jolán. ↓ A karácsonyi történetet egy mozzanata. A kóruson kívül a zenekar is szolgált az adventi zenei ünnepélyen.

Vasárnapi iskolás gyermekeink számára folytatódott, illetve újrakezdődött a szervezett foglalkozás, melyet *Mikó Ildikó, Kovács Irén és Kerekes Irénke* vezet. Örömmel hallgatjuk vasárnap délelőttönként a gyerekektől a héten megtanult aranymondásokat.

December 13-án adventi zenei ünnepélyt rendeztünk, melyen a kórus mellett a zenekarunk is megszólalt újra. Az időjárás szigorú volt, de nem annyira, mint az előző évben. Vendégeink közül a legmesszebbről, az óhazából *Szávó Berta* testvérnő érkezett, Fűr Anikó édesanyja – előző délután. Hamarosan a születésnaposok közé is odaállt – egy héten belül hárman is sorra kerültek.

A karácsonyi ünnepekre pedig megérkeztek Hays-ből *Bencze Ákosék* és a távol lakó gyermekeink: *Dávidék, Ádám, Tibike*, később, az év utolsó hétvégére pedig *Bancsov Barnáék* is. *Pap Enikő* viszont Erdélyben és Magyarországon töltötte ezeket az ünnepeket.

Sok szép *karácsonyi* alkalmunk volt a gyülekezetben, a kántálás sem maradt el. A gyermekek egy új karácsonyi történetet adtak elő. Az *óév* esti istentisztelet után pedig a szokásos játék, meg az elmaradhatatlan ping-pong verseny következett, amit ezúttal *ifj. Bancsov Barna* nyert meg a lelkipásztor és *Szilágyi Gyula* előtt.

A kántálást Fűr Béláéknál kezdtük, ahonnan először a távol élő testvéreinknek énekeltünk, telefonon.

A 2009-es évi igénk ez volt: *Jézus így szólt: Ne félj, csak higgy!* (Mk 5,36) Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy átvezetett bennünket ezen a több szempontból sem könnyű esztendőn.

Máté

AKIK ELMENTEK

FŰR BÉLÁNÉ

1932 - 2010

Édesanyánk, Fűr Béláné, született *Ruszkai Paula* 1932. február 14-én *Gálospetriben* született Ru*szkai József és Juliánna* második gyermekeként. Hárman voltak testvérek, *Gyula* megelőzte őt, *Vilma* még itt él közöttünk. Apja református ember volt, anyja pedig baptista hívő asszony. A lányok az akkori szokás szerint az édesanya vallását tartották. Így történt, hogy húgával együtt a baptista gyülekezetben nőtt fel. Vasárnapi iskolába járt, énekelt az énekkarban és amikor meghallotta az Úr Jézus hívását -18 éves korában- elfogadta az Urat és bemerítkezett *Gellén János* körzeti lelkipásztor által.

1951-ben házasságra lépett az *Értarcsán* lakó *Fűr Bélával*. Hamar bekapcsolódott az értarcsai gyülekezetbe, ahol az énekkarban énekelt. Itt született két gyermekük, *Béla* és *Enikő*.

Fiatal lány korában, Gálospetriben varrónőnek tanult, s ezt a munkát végezte mindaddig, amíg otthon éltünk.

Már gyermekkorában is sokat betegeskedett, 12 éves korában szív reumát, szívbillentyű tágulást kapott, ami egész életén át elkísérte. Az orvosok azt mondták, hogy nem fog sokáig élni. Az Úr azonban másként gondolta és csak 78 éves korában hívta haza.

1979-ben a család kivándorolt az *Egyesült Államokba*, ahova azért is vágyott, mert testvére, *Vilma* nénénk már itt lakott. Azóta itt éltek, a Detroit melletti *Lincoln Parkban*. Bekapcsolódtak az itteni baptista gyülekezet életébe. Az énekkarban énekelt és mivel nagyon jól tudott sütni-főzni, sokat szorgoskodott a gyülekezeti konyhában.

Csendes, mosolygós, szelíd asszony volt. Nagyon szerette a családját, nagyon örült az unokáknak. Szerette a gyülekezetet, az ünnepeket, a kirándulásokat. Nagy esemény volt az életében, amikor –már nem fiatalon- sikeresen letette az amerikai állampolgársági vizsgát.

Az utóbbi években gyakran volt kórházban, sokat szenvedett. Az Úr sokszor meggyógyította, amiért nagyon hálásak vagyunk. Egy éve elveszítette férjét – akkor is éppen szívműtéten volt.

Az utóbbi évet húgomnál, észak Michiganban töltötte. *Enikő* fáradságot nem ismerve gondozta szinte napi 24 órán át. Február elején újra kórházba került. Az Úr megengedte, hogy mi is mellette lehettünk, amikor hazahívta őt, végetvetve ezzel a sok szenvedésnek. Hazament az Úr Jézushoz, akit szeretett és szolgált.

Temetésére nagy részvét mellett február 11-én került sor a rokonság és a gyülekezet jelenlétében. A vigasztalás igéit *Herjeczki Géza* lelkipásztor hirdette. A szolgálatban részt vett *Lőrincz István* és *Kerekes Tibor* lelkipásztor és a gyülekezet énekkara.

Gyászolják gyermekei: *Fűr Béla (Anikó)* és *Enikő (Mark) Stone*, unokái: *Naomi, Annamária, Ábrahám és Donnovan*; húga: *Csicsák Vilma és lánya Judit* és családja, a rokonok és a gyülekezet.

Emlékét szívünkben megőrizzük.

Fűr Béla

BARÁTH ANTAL

1919 - 2009

Baráth Antal a Békés megyei Gyomán született, 1919. március 7-én. A szülei földművesek voltak. A fiútestvérek közül egyedül neki adatott lehetőség arra, hogy más foglalkozást, a nyomdász mesterséget kitanulva, világot lásson. Első munkahelye a tótkomlósi Wallach nyomda lett. Wallachék a gyorsan terjedő baptista missziót szolgálták (különböző traktátusokat, lelki olvasmányokat, és a Vegyeskarok kórus gyűjteményt szedték – akkor még kézzel – a nyomda gépeire). Ott dolgozva ismerkedett meg a baptista hívőkkel, és hamarosan a helyi baptista gyülekezethez csatlakozott.

A tulajdonos lányával, Erzsébettel megszerették egymást, és 1940. december 23-án házasságot kötöttek a tótkomlósi baptista gyülekezetben.

A háború után Budapestre költözött a Baráth család, ahol a rákoshegyi baptista gyülekezet tagjai lettek. Kalkó József volt a lelkipásztoruk.

Baráth testvérnek is menekülni kellett az 1956-os Forradalom és Szabadságharc leverése után. Viszontagságos körülmények között hagyták el Hazánkat. A menekült baptista családok Ausztriában verődtek ismét össze - a Cserepka lelkipásztor házaspár körül.

Kanadába kértek letelepedési engedélyt, és hamarosan a Torontói Első Magyar Baptista Gyülekezet tagságához csatlakoztak. Nyomdászként dolgozott ott is, a Weller Publishing House-nál, Vörösváry István nyomdájában. A nyomda vezetőjével, a később Clevelandben letelepedő Berta Istvánnal élete végéig tartó volt a barátságuk. Baráth testvér jogos büszkeséggel mesélt arról, hogy a premontrei szerzetesköltőt Mécs Lászlót meglátogatta egy magyarországi útja során, és engedélyt kapott tőle a versei kiadására. Személyesen rendezte nyomda alá a kétnyelvű Mécs-kötetet (Vadócba rózsát oltok; I graft Roses on Eglantines).

A Ráma tábor megvételénél és a tábor megalapításánál Cserepka testvér munkatársa volt.

Mivel a család egy része áttelepült Kaliforniába, szeretteit hiányolva, újabb költözésre szánta magát, és 1970-ben ők is kaliforniai lakosok lettek.

Az alhambrai Amerikai Magyar Baptista Gyülekezethez csatlakoztak. Hűséges tagja volt a gyülekezetünknek. Az elöljáróságban szolgált, mint diakónus, majd vagyonkezelőként.

Nagyon szeretett olvasni; kiváló ismerője lett irodalmunknak és történelmünknek. Verselt is. Mindig hálával beszélt a Szülőföldről és szeretett családjáról.

2009. december 24-én távozott közülünk. A whittieri Rose Hills temetőkertben búcsúzott tőle a népes gyülekezet és a család (2010. január másodikán). Gyászolják: a felesége, Erzsébet; gyermekei: Márta, Erika és Tony és családjaik, valamint lelki testvérei.

N. J.

CÉLHOZ ÉRT!

Nem ad több bátorító jótanácsot.
Nem ír több vigasztaló levelet.
Nem erősít már testvért, jóbarátot.
Ha kérdezünk, nincsen már felelet.

A szolgálat ezervirágú, boldog,
gyönyörű útja örök célhoz ért.
Az Úr mindcn köteléket eloldott.
Hála örömökért és könnyekért:

Ha valakit a vándorúton egyre
Bátorít a "Ne félj, veled vagyok!
Nem hagylak el!" - vissza mitől rettenne,
ha rá fájdalmak közt is fény ragyog?!

S ő ezt suttogta el halálos ágyán.
drága örökségül ezt hagyta itt:
„Nefélj, veled vagyok! Nem maradszárván!'
Töröljük le a búcsú könnyeit!

Köszönjük meg az értünk napról- napra
imára kulcsolt, szerető kezet!
S áldjuk Urunkat, ki őt nekünk adta,
s akihez ő már hazaérkezett !

Túrmezei Erzsébet

Visit with Betty Schaffer

Dear Brothers and Sisters,

Last week we went to visit Mrs. Schaffer in the Senior Home in Oshawa she has a wonderful spirit is still active in good health she was 96 years old in October, her Granddaughter Lauren came with us she was so happy to fined out many things as we talk about her

Visit with Betty Shaffer, Emery and Mary Kovacs

Grandparents the early days how much Mr.Schaffer helped out with the Hungarian ministry in Toronto specially in the Rama Hungarian camp. She has so many fond memories with old friends and sending her warmest greetings to every one.

Blessings,

Imre & Mary Kovacs

MAN-POWER ALONE?

The other day I was watching a small bulldozer at work. In a matter of hours it cleared a jungle of trees from a large lot. The same job would have kept several men busy for a week or longer, without the bulldozer.

Automation has brought amazing efficiency into many secular fields. But do we realize that the use of mechanical power to supplement human strength -physical and mental- is relatively new? In contrast, do you realize that the use of additional power in the spiritual realm is very, very old? In point of time and importance, it is present from the inception of the Christian era. "Tarry ye in the city of Jerusalem until ye be endued with power from on high". "Ye shall receive power, after that the Holy Ghost is come upon you" "All power is given unto me in heaven and in earth; go ye, therefore, and teach all nations…" (Luke 24:49; Acts 1:8; Matthew 28:18,19)

Jesus himself makes these declarations and sweeping promises about power. To do the work of the Kingdom of Heaven, Christians are promised the power of Heaven to supplement their own: the power of faith "to move mountains;" the power of the Gospel to bring "salvation to everyone that believes"; the power of prayer to "ask anything and receive" (Matt. 21:21; Romans 1:16; John 14:13,14).

As a Christian, do you still operate on man-power alone?

Dr. Ladislau Biro (1987)

PERFECT LOVE

by Max Lucado

Isn't it good to know that even when we don't love with a perfect love, he does? God always nourishes what is right. He always applauds what is right. He has never done wrong, led one person to do wrong, or rejoiced when anyone did wrong. For he is love, and love "does not rejoice in unrighteousness, but rejoices with the truth" (1 Cor. 13:6 NASB).

God passes the test of 1 Corinthians 13:6. Well, he should; he drafted it.

So where does this leave us? Perhaps with a trio of reminders. When it comes to love:

Be careful

Until love is stirred, let God's love be enough for you. There are seasons when God allows us to feel the frailty of human love so we'll appreciate the strength of his love. Didn't he do this with David? Saul turned on him. Michal, his wife, betrayed him. Jonathan and Samuel were David's friends, but they couldn't follow him into the wilderness. Betrayal and circumstances left David alone. Alone with God. And, as David discovered, God was enough. David wrote these words in a desert: "Because your love is better than life, my lips will glorify you.... My soul will be satisfied as with the richest of foods" (Ps. 63:3, 5 NIV).

Be prayerful

What if it's too late? Specifically, what if you're married to someone you don't love—or who doesn't love you? Many choose to leave. That may be the step you take. But if it is, take at least a thousand others first. And bathe every one of those steps in prayer. Love is a fruit of the Spirit. Ask God to help you love as he loves. "God has given us the Holy Spirit, who fills our hearts with his love" (Rom. 5:5 CEV). Ask everyone you know to pray for you. Your friends. Your family. Your church leaders. Get your name on every prayer list available. And, most of all, pray for and, if possible, with your spouse. Ask the same God who raised the dead to resurrect the embers of your love.

Be grateful

Be grateful for those who love you. Be grateful for those who have encouraged you to do what is right and applauded when you did. Do you have people like that in your world? If so, you are doubly blessed. Be grateful for them. And be grateful for your Father in heaven.

(From: *A Love Worth Giving*)

O Lord,
The house of my soul is narrow;
enlarge it that you may enter in.
It is ruinous, O repair it!
It displeases Your sight.
I confess it, I know.
But who shall cleanse it,
to whom shall I cry but to you?
Cleanse me from my secret faults,
O Lord,
and spare Your servant from
strange sins.

Augustine of Hippo (AD 354-430)

Honorary and Memorial Fund

Sister *Ethel Kish* had encouraged us during the 2009 Convention to establish an *"Honorary and Memorial Fund"* for the purpose of supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*.

We request donations to the Fund mailed to the Treasurer.

SALVATION

The question in salvation is not whether Jesus is Lord, but whether we are submissive to His lordship.

— John MacArthur

It is not thy hold on Christ that saves thee; it is Christ. It is not thy joy in Christ that saves thee; it is Christ. It is not even thy faith in Christ, though that be the instrument; it is Christ's blood and merit.

— Charles Spurgeon

Kis Tahi – Nagy Amerikában

A torontói magyar gyülekezet nagy lelkesedésben nagyot gondolt és nagyot tett. 85 mértföldnyire a várostól, egy kies tó partján vett egy öt és fél holdas tanyát, hat szobás házzal együtt. A kis tanya lett a gyülekezet Tábor nevü nyári kiránduló és lelki üdülő helye. A torontoi magyar testvérek hittel, lelkesedéssel és példás áldozatkészséggel uj amerikai magyar csodatettet vittek végbe. A gyülekezet a jövőbe néz és a jövőnek épit. Üditő jelenség ez a mai magyar baptista misszió életében.

A Tábor ünnepélyes megnyitása julius hó 24.-én történt. 100 főből álló vendégsereg állt a Tábor bejárata előtt vasárnap reggel fél 11 órakor. Cserepka lelkipásztor testvér Ige-olvasása és üdvözlő beszéde, majd Schaffer testvér imája után Dr. Udvarnoki Béla testvér elvágta a magyar nemzeti szinü szalagot. A csoport diszmenetté alakult. Elől nemzeti ruhába öltözött magyar leányok és fiuk vitték a canadai és magyar zászlót, utánuk sorban jöttek az énekesek Marosi Béla testvér vezetésével, majd az ünneplők.

A Tábor közepén hatalmas tölgyfa alatt telepedett le a testvériség. Az első kötelesség hálaadás volt s Gáspár testvér buzditó szavai nyomán sok ajakról szállt fel a hálaima az Ur ajándékáért. Imaóra után Schaffer testvér tartott rövid beszámolót s tett néhány irányitó kijelentést. Üdvözlő beszédet mondott Stinner Henrik, a gyülekezet volt lelkipásztora, Vadász János testvér és Dr. Udvarnoki Béláné. Az Istentiszteleten Udvarnoki testvér Igehirdetése következett Sámuel próféta azon szavai alapján: "Keresett az Ur magának szive szerint való embert."

A torontoi gyülekezet tagjai példás szorgalommal dolgoztak, takaritottak, festettek, hogy a Tábort a megnyitás idejére elkészitsék. Arcukról lehetett látni, hogy az Ur máris fizetett nekik örömben és lelki vigságban. Az ilyen szivbeli, szent örömet pénzzel nem lehet megvásárolni.

Cserepka és Schaffer testvér, mint Joel próféta megirta, "látomásokat látnak." Látják lelki szemeikkel az egybesereglett magyar baptistákat, Canadából és az Egyesült Államokból lelki táborozásra. Öt-hat napos lelki elmélyülésre és felüdülésre gondolnak. Az igazság után vágyó és a közösség áldásaira szomjazó magyar testvéreink sok áldásban fognak részesülni, ha Isten ezen ajándékát felhasználják.

Dr. Udvarnoki Béla.

—o—

Az 50 évvel ezelőtti Evangéliumi Hírnök oldalainak egyike. Az 50 éves Ráma Tábor megnyitása.

A képen a tábormelletti, halakban gazdag, kristálytisztavizü tó látható

Schaffer F. testvér tábori főgondnok imádkozik s hálát ad Istennek a szép nyaraló helyiségért.

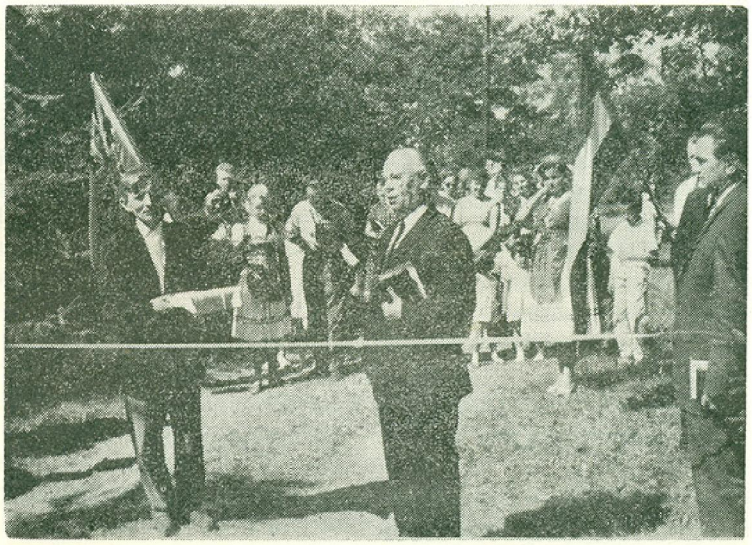

Az ünneplő csoport énekelve vonul be a táborba, kanadai és magyar zászlók lengetése mellett

KITARTÁS A NEHÉZ IDŐKBEN

A Zsidókhoz írt levél írója a 11. részben a hit fontosságával foglalkozik. Megemlíti, hogy *„A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés."* Azután felsorol jónéhány egyént, akik hitük által óriási kiváltságokban és csodákban részesültek; majd olyanokat, akik – ugyanolyan erős hittel rendelkezve – keserves szenvedések általi hűségükkel dicsőítették meg Urukat. A szövegből kitűnik, hogy – az író szerint – **mindkét csoport tagjainak hite és életvitele tiszteletre és követésre méltó**. Ezért a 12-dik részben, ahol látszólag egy csoport megtért, de hitükben megingott embernek ír; hivatkozik is rájuk. Sőt az ő példájukkal bátorítja a csüggedteket a hitben való megmaradásra. A Zsidók 12:1-13-ban így olvassuk:

Ezért tehát **mi is, akiket a bizonyságtevőknek akkora fellege vesz körül,** tegyünk le minden ránk nehezedő terhet, és a bennünket megkörnyékező bűnt, és **állhatatossággal fussuk meg az előttünk lévő pályát. Nézzünk fel Jézusra**, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte lévő öröm helyett – a gyalázattal nem törődve – vállalta a keresztet, és az Isten trónjának a jobbjára ült. **Gondoljatok rá,** aki ilyen ellene irányuló támadást szenvedett el a bűnösöktől, **hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjetek.** Mert a bűn ellen való harcban még nem álltatok ellen egészen a vérig, és elfeledkeztetek a bátorításról, amely nektek mint fiaknak szól: „Fiam, ne vesd meg az Úr fenyítését, és **ne csüggedj** el, **ha megfedd** téged, mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad." **Szenvedjétek el a fenyítést, hiszen úgy bánik veletek az Isten, mint fiaival.** Hát milyen fiú az, akit nem fenyít az apja?... Testi apáink fenyítettek minket, és tiszteletben tartottuk őket, nem kell-e sokkal inkább engedelmeskednünk a lelkek Atyjának, hogy éljünk? Mert ők rövid ideig, a saját elgondolásuk szerint fenyítettek, **ő pedig javunkra teszi ezt, hogy szentségében részesüljünk.** Pillanatnyilag ugyan semmiféle fenyítés nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, később azonban az igazság békességes gyümölcsét hozza azoknak, akik megedződtek általa. **Ezért tehát a lankadt kezeket és a megroskadt térdeket erősítsétek meg, és egyenes ösvényen járjatok, hogy a sánta meg ne botoljon, hanem inkább meggyógyuljon.**

Felolvasott igénk alapján tehát **miként tarthatunk ki a nehéz időkben? Először is úgy, hogy feltekintünk Jézus és hithőseink példájára. Másodszor, úgy, hogy kikutatjuk szenvedéseink okát. Harmadszor meg úgy, hogy felfedezzük szenvedéseink célját is.**

1. Hogyan tekinthetünk fel Jézusra és hithőseink példájára?

Természetesen úgy, hogy rendszeres, naponkénti, komoly ige-tanulmányozásunk által már előre alaposan megismerkedünk Jézus és hithőseink életével, próbáival és győzelmeivel. Aztán, amikor magunk egy-egy súlyos próbába esünk s kisért a csüggedés, akkor emlékeinkbe felidézzük, vagy akár ismételten el is olvassuk a róluk szóló történeteket és győzelmeiket. Mire **Isten Szent Lelke megújíthatja erőnket, hitünket, és hűségünket**. Például elolvashatjuk Jézus keresztrefeszítésének történetét, a gecsemánéi haláltusától győzelmes felkiáltásáig, amikor kimonta, hogy: „ELVÉGEZTETETT." S átgondolhatjuk, hogy micsoda szenvedésen, és hányféle borzalmon esett át; milyen hűségesen kitartott; s végülis milyen óriási győzelmet aratott, amikor minden megtérni hajlandó embernek lehetővé tette az üdvösséget. Aztán foglalkozhatunk István megkövezésével, aki a mennybe tekintve távozott az élők sorából még Isten bocsánatáért is esedezve megkövezői számára. S így tovább... S minél többet foglalkozunk a kitartóan és győzelmesen szenvedő Krisztus és követői történetével; annál több **erőt nyerünk saját próbánk győzelmes elviseléséhez.**

2. Hogyan kutathatjuk ki szenvedéseink okát?

Mindenek előtt úgy, hogy -- ugyancsak a Biblia tanulmányozása alapján – alapigazságaiból felismerjük, hogy **Isten gyermekeit semmi, de semmi sem érheti az Úr engedélye nélkül, s, hogy ő nem enged ránk nagyobb terhet, mint amilyet kibírnánk! Mire ezek már magukba véve megnyugtató hatással lesznek ránk!**

Aztán a Bibliából azt is felismerhetjük, hogy milyen okokból enged Isten az ő ujjászületett gyermekeire próbát? S rájövünk, **hogy néha bűneink okozta fenyítékként; máskor – ártatlanul – csupán egyre komolyabb megszentelődésünk érdekében; vagy mások szenvedéseivel való empátiánk kifejlesztéséért; vagy hit-próbaként teszi.**

Ezekután már csak az a kérdés állhat fenn, hogy a jelenlegi próbánkat milyen okból engedte ránk? Aztán – ha tudjuk, hogy vétkeztünk – akkor azonnal megvallhatjuk és – Jézus bocsánatát és segítségét igényelve – elhagyhatjuk azt a bűnt. Majd békességgel várhatjuk a szabadulást. Ha viszont nincs mit megvallanunk, akkor imában megkérdezhetjük Urunkat, hogy mi a terve ezzel a próbával? Aztán akár megértjük, akár nem, nyugodtan megbízhatunk abban, hogy ő mindenben, mindenkor a mi vagy mások javát munkálja általa.

3. Honnan ismerhetjük fel szenvedéseink célját?

Erre a kérdésre már félig-meddig meg is feleltünk. Ugyanis az mindig fennáll, hogy bármi ér bennünket, Isten gyermekeit, az mindig az ő engedélyével történik, s felolvasott igénk szerint: **„javunkra... hogy szentségében részesüljünk."** Vagyis a Bibliából azt is tudjuk, hogy **Istennek minden próbával – akár mi okoztuk, akár nem – valamilyen áldott célja van.** Tehát a legborzalmasabb próba és szenvedés közepette is bátran és teljes hittel vallhatjuk, hogy forrón szerető Istenünk valamilyen csodás áldást rejteget ebben a nehézségben is! **Mivel fő célja mindig a mi – és általunk – testvéreink megszentelése, bátorítása, és fejlesztése.**

S ha mindezeket erős hittel elfogadjuk, akkor legsúlyosabb próbáink közepette is nyugodtak és bátrak maradhatunk és türelmesen kitarthatunk; mint a mi Urunk Jézus Krisztus és hithőseink tették.

*****

Ahhoz, hogy a nehéz időkben kitarthassunk komoly hitre van szükségünk. Hinnünk kell, hogy Isten létezik; hogy Jézus az ő egyszülött Fia és Megváltó, aki vérét ontotta a mi bűneinkért; majd behívva őt a szívünkbe, hinnünk kell, hogy – Lelke által – beköltözött és mindvégig ottmarad; hogy ezáltal Isten gyermekei lettünk és bűnbocsánatot meg egy mennyei helyet nyertünk; hogy mindenkor bennünk és velünk marad; hogy az ő engedélye nélkül semmi sem érhet bennünket; s hogy próbáink – akár fenyítékként, akár empátiánk fejlesztése, vagy nagyobb megszentelődésünk érdekében érnek minket – mindig valamilyen csodás áldást rejtegetnek.

S ha mindezt kétség nélkül hisszük, akkor – Isten segítségével – a legnehezebb körülmények között is kitarthatunk!

Mátrainé, E.I.

Making a will? Don't forget about the Convention, our Hungarian mission.

Végrendeletet készít?
Ne feledkezzen el
Szövetségünkről, az amerikai
magyar baptista misszióról.

JUBILEUMI ISTENTISZTELET NAGYVÁRADON

2010. február 7-én a nagyváradi Nagyvásártéri Kultúrotthonban a Magyar Baptista Világszövetség és a nagyváradi Misszió kerület rendezésében került sor arra a jubileumi istentiszteletre, melyet a baptista misszió 400 éves fennállása alkalmából tartottak. A jelzett istentisztelet záró alkalma volt a 2009. február első vasárnapján Budapesten az újpesti gyülekezetben megkezdett ünnepség sorozatnak.

A jubileumi istentiszteletre a Nagyvárad és a nagyváradi misszió kerület gyülekezeteiből mintegy ezer hallgató gyűlt össze, közöttük a közel 100 tagú ének-zenekar, fúvószenekar, nagyváradi és mihályfalvai férfikar tagjai is. Az ének-zenei szolgálatokat *Bokor Barnabás, Székely András* és *Kerezsi József* testvérek vezették.

A délután 5 órakor kezdődő istentisztelet *Dr. Giorgiov Adrián, Kovács Gyula* és *Dr. Kovács József* lelkipásztor testvérek, szövetségi vezetők imádságával, bevezető szavaival vette kezdetét.

Gergely István lelkipásztor, a MABAVISZ és a RMBGySz elnöke történelmi ismertetőjét hallgattuk ezután. Ebből megtudtuk, hogy a 400 évvel ezelőtt Hollandia fővárosában, Amszterdánban megalakul a baptista közösség szolgálatának gyümölcseként közel 300 év múlva 1875-ben magyar népünk körében is utat tört az evangélium, s Nagyszalontán *Kornya Mihály* és társainak bemerítkezésével megalakult Romániában az első magyar nyelvű baptista gyülekezet.

Több magas rangú egyházi és állami vendég is megjelent ünnepélyünkön és köszöntést adott át – közöttünk a Romániai Baptista Unió elnöke is, aki ezekkel a magyar szavakkal kezdte üdvözletét: *„Dicsőség az Úrnak”.*

Ezt követte *Dr. Mészáros Kálmán*, a Magyarországi Baptista Egyház elnökének beszéde, aki szeretetteljes köszöntést hozott a határ túl oldalán lévő gyülekezetek testvériségétől, akik ezekben az órákban is együtt imádkoznak, hogy a baptisták szerte az egész világon betölthessék küldetésüket.

Ezután *Kovács József* testvér felolvasta az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség üzenetét, melyet *Novák József* főtitkár testvér írt, s amelyből megtudjuk, hogy tengerentúli testvéreink is együtt örvendeznek velünk, Európában élő baptistákkal.

Lírai percek következtek. *Kondor Klárika* elmondta *Kiss Lehel: „jubileumi hálaadás”* című költeményét, melyet a szerző az ünnepség-sorozat alkalmaira írt.

A jubileumi esztendő záró istentiszteletének igei üzenetét *Révész Árpád* magyarországi lelkipásztor tolmácsolta a Mt.24:37-44, 1Pét.3:18-22, Jel.3:20 versei alapján. Néhány gondolat az üzenetből: „ *Három ajtóról szeretnék szólni: az emberi szív ajtajáról, a mennyország ajtajáról és a pokol ajtajáról. Az Úr Jézus Krisztus azt mondta, hogy Ő az ajtó. Ezzel nagyon személyessé tette a vele való kapcsolatot. ...Az üdvösségünk Jézus Krisztus személyes ismeretén múlik. Ő mindent elkészített, hogy megmentsen téged. ...*

Az igehirdetés befejezése után méltóságteljesen szállt a Trón felé több, mint ezer ajakból a baptisták himnussza: *„Feltámadt Hős, ó dics neked / Nagy győzedelmedért”* !

A jubileumi istentisztelet az Úr Jézustól tanult imádsággal zárult.

(Rövidítve)

Antal Ferenc

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél -az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek- és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Dr. Mészáros Kálmán* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dr. Herjeczki Géza* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán és Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

ÉLETEM (4)

Gyülekezet a házunknál

Boldog gyermekkorom meghatározó valósága az volt, hogy házunkban lassan gyülekezet alakult. Két közeli faluban is volt gyülekezet, ahová gyakran el is mentünk. Ahogy már említettem, ez szerbhorvát város volt, de sok magyar is élt itt. *Varga, Lukács* és *Újvári* testvérnők.

Újvári testvérnőről egy szép kép él bennem, ahogy a petróleum lámpa megvilágítja az evangélium örömével sugárzó arcát. Mivel idős, a népviselete fekete, de szépen enyhíti ezt a hófehér réklijének csipkéje és a hófehér zsepkendő a kezében, ahogy a nagy Biblia fölé hajolva tanítja a frissen megtért szüleinket az Úr útjára. Egész lénye tükrözte lelke tisztaságát.

Sok szeretet vett körül bennünket, bár már öten voltunk gyerekek. Engem rendszerint *Varga* testvérnő vitt el vasárnap ebédre. Mozdonyvezető volt a férje. Nem volt hívő, és gyerekük sem volt. Délután azután együtt jöttünk vissza a tiszteletre. A húgomat egy *szalonzenész* cigány testvér vitte el. Szintén nem volt gyermekük. Az ő felesége is magyar volt.

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195 USA

(USPS 716-300)

PERIODICAL POSTAGE PAID

Krisztina testvérnőhöz hétköznap mentem el. Öt éves lévén már el tudtam menni, szorosan a fal mellett, ahogy a mama mondta. Krisztina testvérnő lányai mindég igen finom uzsonnával kínáltak meg. Sem a férje, sem a leányai nem voltak hívők. Amikor meghalt, a férje megrémült, hogy most ki fog helyette, érte imádkozni? Ez a rémület hozta a gyülekezetbe és a megtérésre. Később az egyik lánya is megtért.

Az egyik szobát alakította át apa gyülekezeti hellyé. Én Varga tv. nő lábánál ültem egy kisszéken. Buzgón imádkozott a férjéért és én néztem, hogy folynak arcán végig a könnyei, csak úgy, pedig nem is síró hangon imádkozik. Mintha a könnyek maguktól folynának.

Azután ott volt a *Hamar* család. Amikor Hamar tv. kellett imaórát vezessen, előfordult, hogy felolvasta az Igét, és egy kis szünet után azt mondta, hogy az Ige olyan világos, hogy nem kell semmit hozzá fűzni. Imádkozzunk!

Valamivel később a városba költözött egy fiatal házaspár, *Starék*. Akkor láttam elöször harmóniumot. *Mici* testvérnő szépen játszott rajta. Gyakran mentem hozzájuk, mert közel laktak. Megálltam a hangszernél. Szorosan hozzá tapadtam és vártam, hogy a testvérnő nekem játszon. Különös, szent melegséggel játszott és énekelt, és ez így maradt meg bennem. Úgy énekelt, mintha imádkozna. Hosszú, dús hajfonatai gyönyörűen keretezték szép arcát. Tüdő beteg volt és korán meghalt, a második világháborút követően. Két leányka maradt utána. Így népesedett a gyülekezet.

Apánál munkát vállalt egy sokác fiatalember. A mamájával a házunknál laktak. Népviseletben volt. Sötétkék zekét hordott, melyre körül virágok voltak szőve. Így fehér ingben, ünneplőben jött be az istentiszteletre. Hamarosan megtért. Megnősült. Hívő lányt vett el, *Náncsát*. Őt is szerettem, szinte barátom lett. Itt született meg első gyermekük, a kis *Ferdo*. Nemsokára kitört a háború. Sokan, különösen szerb tisztek, tömegével menekültek a partizánokhoz. Bejöttek a Németek és az apát, *Szádák Márkót* behívták a német hadseregbe. Közel laktunk a város központjához és Náncsa megkért, hogy menjek vele, hátha meglátja még a férjét. Láthattuk, mert a hatalmas frontra készülő sereg első sorában állt. Jól állt rajta az egyenruha. A sisak sem fedte el kutató tekintetét. Bizalom tükröződött szemében, de akkor láttuk utoljára. Nemsokára megszületett a kislányuk. Náncsa, más megoldás nem lévén, gyermekeivel és szüleivel kiment Németországba. Ferdo pedig még ma is vezeti a horvát nyelvű evangéliumi rádió műsorát és szolgál az Igével. Amikor még én vezettem az újvidéki gyülekezet énekkarát, találkoztam is vele. Felvételezni jöttek énekeket az adások számára. Nagyon örültem, hogy valami módon folytatódott édesapja hite, az Úrhoz és Evangéliomához való szeretete.

*Ezért tehát mi is, akiket a bizonyságtevőknek akkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezedő terhet, és a bennünket megkörnyékező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. (*Zsid 12,1)

Nagyajtai Eszter

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

Tiszta szív

- *1. És látá az Úr, hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz.*
- *2. Mert onnan belőlről, az emberek szívéből származnak a gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok.*
- *3. Az embernek minden útja igaz a maga szemei előtt; de a szívek vizsgálója az Úr.*
- *4. Te azért, fiam, Salamon, ismerd meg a te atyád Istenét, és szolgálj néki tökéletes szívvel és jó kedvvel; mert az úr minden szívbe belát és minden emberi gondolatot jól ért.*
- *5. Jeruzsálem, tisztítsd meg szívedet a gonoszságtól, hogy megtartassál!*
- *6. És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjetek meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez; mert könyörülő és irgalmas ő; késedelmes a haragra és nagy kegyelmű, és bánkódik a gonosz miatt.*
- *7. És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet.*
- *8. Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat.*
- *9. Adjad, fiam, a te szívedet nékem, és a te szemeid az én útaimat megőrizzék.*
- *10. Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet.*
- *11. Vigyázzatok atyámfiai, hogy valaha ne legyen bármelyikőtöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon;*
- *12. Most azért hányjátok el az idegen isteneket, a kik köztetek vannak, és hajtsátok sziveteket az Úrhoz, Izráelnek Istenéhez.*
- *13. Özvegyet és árvát, jövevényt és szegényt meg ne sarcoljatok, és egymás ellen még szívetekben se gondoljatok gonoszt.*
- *14. Meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés ama napján a pusztában.*
- *15. Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.*
- *16. Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.*

Megfejtéseikkel örömöt szereznek a rovat szerkesztőjének és tovább éltetik a "Lapozgassuk a Bibliát".